

SANT FRUITÓS D'OSSINYÀ

És al sector sud-est del terme municipal, a prop del límit amb els de Sant Miquel de Campmajor i de Serinyà. És al sud-oest de la Urbanització Comtal, a través de l'actual s'accedeix, per dues pistes diferents al que és considerat nucli d'Ossinyà, la masia de Can Jan, i a l'antiga església parroquial de Sant Fruitós d'Ossinyà. És a l'esquerra de la riera de Junyell, afluent per la dreta del Fluvià, al sud-est del Puig Cornador i de la Serra del Sagrat Cor, així com al nord del cim del Pi de Sant Josep. Queda al sud de Besalú i al sud-oest de Juïnyà.

Sant Fruitós d'Ossinyà, és un monument del municipi de Sant Ferriol (Garrotxa) inclòs en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Descripció[modifica]

El veïnat d'Ossinyà era un petit nucli de població, actualment deshabitat, situat a llevant del municipi de Sant Ferriol. El temple es trobava en ruïnes fa poc s'hi van fer unes importants obres de restauració. És d'una sola nau, volta esfondrada i porta d'entrada situada a migjorn, amb arcs en gradació llinda i timpà llis. En aquest mateix costat sud de l'església hi ha, també, una finestra i una sagristia annexionada al mur en època més avançada. A llevant, l'absis és semicircular amb cornisa senzilla. A ponent hi ha una finestra espiatllera i, també, és on està situat el campanar d'espadanya de doble obertura, convertit en una torre.

Història

Antiguament Sant Fructuós havia estat parròquia independent, passant posteriorment a convertir-se en sufragània de Sant Silvestre del Mor. L'any 975 ja surt documentada "Sancti Fructuosi de Vrciniano" com depenent de Santa Maria de Besalú, segons la concòrdia entre Miró -Bisbe de Girona- i Bernat -Comte de Besalú-. Dos anys després, el temple fou donat a l'esmentat cenobi de Santa Maria, fet que confirmà, el 998, el Papa Gregori V, citant a la butlla "Sancti Fructuosi in Vrsiniano".

